

[Kent Kirk]

måde, at det kan virke til hinder for EF-samarbejdet.

Det er mit helt klare indtryk, at underudvalgets tur til både Sverige og Norge har illustreret, at de nordiske landes interesser i forhold til EF ikke nødvendigvis er identiske, og i den udstrækning det danske Folketing skulle forsøge at tvinge disse interesser ind i det nordiske samarbejde og i den struktur, der er for det nordiske samarbejde, tror jeg at vi skader både de enkelte nordiske landes interesser og EFs interesser.

Derfor er der ikke hos Det Konservative Folkeparti tvivl om, at den løsning, vi har fundet, hvor vi tilbyder konsultationer til de nordiske lande, tilbyder at være brobyggere, når de har problemer i forhold til Fællesskabet, er den rigtige løsning, idet vi samtidig fuldt ud kan være deltagere både i EF-samarbejdet og i det nordiske samarbejde, men uden at blande disse to ting sammen formelt.

Gade (SF):

Jeg ved ikke, om jeg skal gå så vidt som at sige, at nu begynder det jo at blive morsomt, men det begynder da at blive morsommere, for vi skal jo nu til at finde ud af, hvad der står i den dagsorden, som dette store flertal foreslår, og det er jo noget af en opgave. Jeg kunne høre på hr. Kent Kirk, at han nu gav sit fortolkningsbidrag, og vi har jo fået indtil flere, men jeg vil altså godt bede om nogle flere bidrag også på nogle andre områder.

Der står i første afsnit »Europas konkurrenceevne«. Hvad er det for et Europabegreb? Spørgsmålet er til hr. Ivar Nørgaard. Er det kun EF, eller er det et bredere begreb, det, som udenrigsministeren før hånede SF for at tage udgangspunkt i i denne diskussion, men som jo i høj grad præger Socialdemokratiets programforslag om et åbent Europa? Det er nemlig et bredere Europabegreb.

Det andet er spørgsmålet om at sikre miljø og arbejdsmiljø på højest mulige niveau. Ligger heri en kraftig pointering af den danske ret til at lave nationale særregler efter artikel 100 A? Det er igen Socialdemokratiet, jeg stiller det spørgsmål. Det har jo en vis betydning for udenrigsministeren, han bagatelliserer jo i hele sin redegørelse netop den problemstilling, at Danmark skal gøre sådan.

Så står der dette om de nordiske lande. Her vil jeg gerne takke hr. Ivar Nørgaard for

forklaringen på, hvad der ligger i de formuleringer set fra Socialdemokratiets side. De ligger jo meget tæt på det, som ligger i SFs og VS' dagsordensforslag. Det er jo tanken om, at der er to ben, vi går på.

Den første er en nordisk hjemmemarkedsstrategi, der handler om at komme først på en række områder. Vi kan lave gode fælles regler i Norden, og derefter kan vi gå ind i en forhandling i EF på baggrund af fælles regler.

Den anden strategi er den, der lå i markedsudvalgets underudvalgs konsultationsprocedure. Det er de to ben, som ligger i SFs forslag, og jeg forstår, at Socialdemokratiet siger, at de også ligger i deres fortolkning af dagsordenen.

Men så hører vi jo netop nu hr. Kent Kirk sige, at det er han totalt uenig i, og jeg hører, at udenrigsministeren håner denne holdning.

Endvidere vil jeg spørge med hensyn til EFs finansieringskrise, som man vil løse i dagsordenen: er det en blankocheck? Hvor stor er den? Hvor højt må momsloftet hæves? Det er uklart, men udenrigsministeren lægger jo op til, at der næsten ikke kan sættes grænser for det, og jeg vil nok i virkeligheden stille dette spørgsmål mest til hr. Niels Helveg Petersen. Mener hr. Niels Helveg Petersen på de Radikales vegne ikke, at der er nogen grænser her?

Så kommer spørgsmålet om selvstændig fordelings- og skattepolitik. Nu har vi hørt indtil flere fortolkninger her.

Hr. Erhard Jakobsen siger, at hele denne sag hviler på en misforståelse. Det var jo det, hr. Erhard Jakobsen sagde – hele den tankegang, som hr. Ivar Nørgaard gik op og redegjorde for med hensyn til nødvendigheden af at have en skattefinansiering af en stor del af de offentlige udgifter via høje punktafgifter, som jeg kan forstå, og som jeg også mener ligger i det. Men det kan jeg altså forstå hr. Erhard Jakobsen mener er en total misforståelse.

Men hr. Erhard Jakobsen støtter altså også denne dagsorden, og det gør hr. Bjørn Elmquist også. Hvis det her kun handler om selvbestemmelse, er det jo fup. Det må også indeholde en substans med hensyn til, hvad for en afgiftsprofil man skal have her, og ikke bare at landene har ret til selv at fastholde en eller anden vedtaget afgiftspolitik.